

Ο ΓΕΡΩΝ ΠΑΪΣΙΟΣ

3ο ΓΕΛ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ:

- ΑΔΑΜΙΔΟΥ ΣΟΦΙΑ
- ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
- ΓΚΑΖΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΝΙΚΟΛΕΤΑ
- ΓΚΑΡΑΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
- ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ ΑΝΝΑ ΜΑΡΙΑ
- ΜΑΡΟΥΦΙΔΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ
- ΜΑΥΡΟΜΑΤΗ ΜΑΡΙΑ
- ΜΠΑΛΙΑΚΑΣ ΡΑΦΑΗΛ ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ
- ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
- ΠΑΤΛΑΚ ΣΑΛΗ ΜΕΛΙΣΣΑ
- ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
- ΤΑΤΣΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
- ΤΕΝΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
- ΤΖΙΜΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

3ο ΓΕΛ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Ο ΓΕΡΩΝ ΠΑΪΣΙΟΣ

- Ο Γέρων Παΐσιος γεννήθηκε στα Φάρασα της Καππαδοκίας, στη Μικρά Ασία, στις 25 Ιουλίου του 1924.
- Ο πατέρας του ονομαζόταν Πρόδρομος και ήταν πρόεδρος των Φαράσων, ενώ η μητέρα του λεγόταν Ευλαμπία.
- Ο Γέροντας είχε ακόμα 8 αδέρφια.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΙΑ

- Στις 7 Αυγούστου του 1924, μια εβδομάδα πριν οι Φαρασιώτες διωχθούν από τους νεότουρκους και φύγουν για την Ελλάδα, ο Γέροντας βαφτίστηκε από τον Άγιο Αρσένιο τον Καππαδόκη, ο οποίος επέμεινε και του έδωσε το δικό του όνομα : «για να αφήσει καλόγερο στο πόδι του», όπως χαρακτηριστικά, είχε πει.

- Πέντε εβδομάδες μετά τη βάπτιση του μικρού τότε Αρσένιου, στις 14 Σεπτεμβρίου του 1924 η οικογένεια Εζνεπίδη, μαζί με τα караβάνια των προσφύγων, έφτασε στον Άγιο Γεώργιο στον Πειραιά και στη συνέχεια πήγε στην Κέρκυρα, όπου και τακτοποιήθηκε προσωρινά στο Κάστρο. Στην Κέρκυρα η οικογένειά του έμεινε ενάμιση χρόνο. Στη συνέχεια μεταφέρθηκε στην Ηγουμενίτσα και κατέληξε στην Κόνιτσα.

ΕΦΗΒΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΣ

- Ήταν ένα μελετηρό, ευγενικό και μοναχικό παιδί.
Αγαπούσε όλους τους ανθρώπους και πρόσφερε τη βοήθεια του απλόχερα ενώ πολλές φορές απομονώνονταν στο εξωκκλήσι του Αγίου Ιωάννου για να μελετήσει βίους Αγίων, την Καινή Διαθήκη και να ψάλει με την ησυχία του.
Τότε δέχθηκε και την 1^η επίσκεψη του Χριστού στη ζωή του.
- Στο διάστημα που μεσολάβησε μέχρι να υπηρετήσει στο στρατό ο Αρσένιος δούλεψε σαν ξυλουργός.

Το 1945 ο Αρσένιος κατατάχτηκε στο στρατό και υπηρέτησε σαν ασυρματιστής κατά τον ελληνικό εμφύλιο.

Όσο καιρό δεν ήταν ασυρματιστής, ζητούσε να πολεμά στην πρώτη γραμμή, προκειμένου κάποιοι συνπολεμιστές του που ήταν οικογενειάρχες και είχαν παιδιά, να μην διακινδυνεύσουν.

Απολύθηκε από το στρατό το 1949.

ΜΟΝΑΣΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

- Ο πατέρας Παΐσιος πρώτη φορά εισήλθε στο Άγιο Όρος για να μονάσει το 1949, αμέσως μετά την απόλυσή του από το στρατό.
- Η πρώτη μονή στην οποία κατευθύνθηκε και παρέμεινε για ένα βράδυ ήταν Μονή Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στις Καρυές.
- Εν συνεχεία κατέλυσε στη σκήτη του Αγίου Παντελεήμονος, στο κελί των Εισοδίων της Θεοτόκου. Εκεί γνώρισε τον πατέρα Κύριλλο που ήταν ηγούμενος στη μονή και τον ακολούθησε πιστά.

- Λίγο αργότερα αποχώρησε από τη μονή και κατευθύνθηκε στη Μονή Εσφιγμένου. Εκεί τελέσθηκε η τελετή της «ρασοευχής» και πήρε το πρώτο όνομά του που ήταν Αβέρκιος. Και εκεί αμέσως ξεχώρισε για την εργατικότητά του, τη μεγάλη αγάπη και κατανόηση που έδειχνε για τους «αδελφούς» του, την πιστή υπακοή στο γέροντά του, την ταπεινοφροσύνη του, αφού θεωρούσε εαυτόν κατώτερο όλων των μοναχών στην πράξη. Προσευχόταν έντονα και διάβαζε διαρκώς, ιδιαίτερα τον Αββά Ισαάκ.
- Το 1954 έφυγε από τη μονή Εσφιγμένου και κατευθύνθηκε προς την Μονή Φιλοθέου, που ήταν Ιδιόρυθμο μοναστήρι όπου μόναζε και ένας θείος του. Η συνάντησή του όμως με τον Γέροντα Συμεών ήταν καταλυτική για την πορεία και διαμόρφωση του μοναχικού χαρακτήρα του Παΐσιου.
- Μετά από δύο χρόνια, το 1956, χειροθετήθηκε «Σταυροφόρος» και πήρε το «Μικρό Σχήμα». Τότε ήταν τελικά που ονομάστηκε και «Παΐσιος», χάρη στο Μητροπολίτη Καισαρείας Παΐσιο τον β΄, ο οποίος ήταν και συμπατριώτης του.

- Το 1958, ύστερα από «εσωτερική πληροφόρηση», πήγε στο Στόμιο Κονίσης. Εκεί πραγματοποίησε έργο το οποίο αφορούσε στους ετερόδοξους αλλά περιελάμβανε και τη βοήθεια των βασανισμένων και φτωχών Ελλήνων, είτε με φιλανθρωπίες, είτε παρηγορώντας τους και στηρίζοντάς τους ψυχολογικά, με αιχμή το λόγο του Ευαγγελίου.
- Επί 4 έτη έμεινε στην Ιερά Μονή Γενεθλίων της Θεοτόκου στο Στόμιο, όπου αγαπήθηκε πολύ από τον λαό της περιοχής για την προσφορά και τον μετριοπαθή χαρακτήρα του.
- Από εκεί πήγε στο Όρος Σινά στο κελί των Αγίων Γαλακτίωνος και Επιστήμης. Ο Γέροντας εργαζόταν ως ξυλουργός και ό,τι κέρδιζε το έδινε σε φιλανθρωπίες στους Βεδουίνους, ιδίως τρόφιμα και φάρμακα.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΑΓΙΟ ΟΡΟΣ

- Το 1964 επέστρεψε στο Άγιο Όρος, από όπου δεν ξαναέφυγε ποτέ.
- Όμως το 1966, ασθένησε σοβαρά και εισήχθη στο Νοσοκομείο Παπανικολάου στη Θεσσαλονίκη. Υποβλήθηκε σε εγχείρηση, με αποτέλεσμα μερική αφαίρεση των πνευμόνων.
- Στο διάστημα μέχρι να αναρρώσει και να επιστρέψει στο Άγιο Όρος φιλοξενήθηκε στην Μονή Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου, στη Σουρωτή όπου τον φρόντισαν οι καλόγριες της μονής ενώ δέχτηκε και την αγάπη του απλού κόσμου με τον οποίο δέθηκε πνευματικά.
- Επέστρεψε στο Άγιο Όρος μετά την ανάρρωσή του και το 1967 μετακινήθηκε στα Κατουνάκια, και συγκεκριμένα στο Λαυρεώτικο κελί του Υπάτου.
- Από τότε άρχισε να δέχεται πολλές επισκέψεις. Ήδη το όνομά του έχει αρχίσει να γίνεται αρκετά γνωστό μακριά από το Όρος και κάθε λογής βασανισμένοι άνθρωποι οδηγούνταν σε αυτόν, μαθαίνοντας για ένα χαρισματικό μοναχό που ονομάζεται Παΐσιος.
- Το επόμενο έτος μεταφέρεται στη Μονή Σταυρονικήτα. Συχνά μάλιστα βοηθάει ως ψάλτης στη Σκήτη Τιμίου Προδρόμου το Γέροντα Τύχωνα.
- Οι δύο γέροντες ανέπτυξαν δυνατή φιλία η οποία τερματίστηκε με την κοίμηση του Γέροντα Τύχωνα το 1968. Ο Παΐσιος έμεινε στο κελί του Γέροντα Τύχωνα για ένδεκα έτη μετά την κοίμησή του αφού ήταν επιθυμία του πνευματικού του, λίγο πριν πεθάνει.

ΜΟΝΑΣΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

- Το 1979 αποχώρησε από την σκήτη του Τιμίου Προδρόμου και κατευθύνθηκε προς την Μονή Κουτλουμουσίου.
- Η **Παναγούδα** ήταν μια σκήτη εγκαταλελειμμένη και ο Παΐσιος εργάστηκε σκληρά για να δημιουργήσει ένα κελί με «ομόλογο», όπου και έμεινε μέχρι και το τέλος τη ζωής του.
- Από την εποχή που εγκαταστάθηκε στην Παναγούδα πλήθος λαού τον επισκεπτόταν. Ήταν μάλιστα τόσο το πλήθος ώστε να υπάρχουν και ειδικές σημάνσεις που επεσήμαναν τον δρόμο προς το κελί του, ώστε να μην ενοχλούν οι επισκέπτες τους υπολοίπους μοναχούς.
- Επίσης δεχόταν πάρα πολλές επιστολές. Όπως έλεγε ο γέροντας στενοχωρείτο πολύ, γιατί από τις επιστολές μάθαινε μόνο για διαζύγια και ασθένειες ψυχικές ή σωματικές. Παρά το βεβαρημένο πρόγραμμά του, συνέχιζε την έντονη ασκητική ζωή, σε σημείο να ξεκουράζεται ελάχιστα, 2 με 3 ώρες την ημέρα.
- Συνήθιζε επίσης να φτιάχνει «σταμπωτά» εικονάκια τα οποία χάριζε στους επισκέπτες σαν ευλογία.

Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ & ΟΙ ΝΕΟΙ

Ο γέροντας βοήθησε τους νέους με ποικίλους τρόπους:

- Θέτοντας τους πρότυπα και προβάλλοντας αξίες
- Απαλλάσσοντας τους από πάθη και εξαρτήσεις
- Δείχνοντάς τους τον δρόμο του Θεού
- Με το παράδειγμα του ενέπνευσε τους νέους
- Τους έμαθε να είναι αγωνιστες, φιλότιμοι, ταπεινοί και με διάθεση αυτοθυσίας.
- Τους προέτρεπε να αγαπάνε την πατρίδα τους και να πολεμούν για αυτήν

Και τους έλεγε πως όλα τα πρόβλημά τους θα λυθούν αν επιστρέψουν στην Εκκλησιά και στον Χριστό.

ΔΙΔΑΧΕΣ

- **Λογισμοί.** Μεγάλο βάρος έδινε στον λογισμό ο Γέροντας. Πάντα ανέφερε ότι όλα ξεκινούν από τους καλούς λογισμούς, οι οποίοι αποδιώκουν τους κακούς.
- Να σκέπτόμαστε θετικά για τον συνάνθρωπο και όχι αρνητικά, γιατί αλλιώς εισέρχεται η πονηριά στον άνθρωπο και η ισχυρογνωμοσύνη..
- **Φιλότιμο.** Ο Γέροντας διαρκώς ανέφερε οτι οι άνθρωποι πρέπει να έχουν και αρχοντική αγάπη.
- «Ό,τι προσφέρουμε ή κάνουμε», έλεγε «πρέπει να γίνεται φιλότιμα και όχι αναγκαστικά και συμφεροντολογικά. Να μην ακολουθούμε από φόβο αλλά να έχουμε θέληση και καλή προαίρεση, όπως και ο Χριστός όταν ήρθε σε αυτόν τον κόσμο».
- **Θεία Δικαιοσύνη.** Ανέφερε διαρκώς πως αν ο άνθρωπος θέλει να ομοιάσει στους Αγίους πρέπει να εφαρμόζει την Θεία δικαιοσύνη και όχι την ανθρώπινη. Η ανθρώπινη δικαιοσύνη κατά τον Γέροντα είναι τυφλή και υπάρχει για να αποτρέπει τους κακούς και πονηρούς ανθρώπους. Η Θεία δικαιοσύνη όμως στοχεύει να εξυπερετεί τον αδύναμο άνθρωπο και αυτούς που έχουν ανάγκη.
- **Θεία Πρόνοια.** Η Θεία πρόνοια είναι ανεξιχνίαστη και ανεξερεύνητη, στοχεύει στη σωτηρία του ανθρώπου και την αιώνια ζωή. Επεσήμανε πως δεν πρέπει συνέχεια να μεριμνούμε για τα « βιοτικά » πράγματα, γιατί ο Θεός προνοεί έτσι ώστε να μας δίνει αυτό που ποθούμε, πολλές φορές πριν καν το ζητήσουμε, αρκεί το μυαλό μας να βρίσκεται σε Αυτόν και να προσευχόμαστε.

- Όταν συμβαίνει κάτι άσχημο σε κάποιον είναι παραχώρηση από το Θεό και όχι σταλμένο από αυτόν, έτσι ώστε να εκπαιδεύσει του ανθρώπους ένεκα της οικονομίας Του.
- **Ταπείνωση.** Η ταπείνωση για το γέροντα ήταν το θεμελιώδες στοιχείο της σωτηρίας του ανθρώπου και γενικότερα το στοιχείο το οποίο επιφέρει τις καλές σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων. Ανέφερε μάλιστα ότι ο Θεός «αδυνατεί» να βοηθήσει όταν ο άνθρωπος δεν ταπεινώνεται και προσπαθεί τότε με κάθε τρόπο να επιφέρει την ταπείνωση, μέσω των παθών.
- Χωρίς ταπείνωση, συνέχιζε, δεν επέρχεται η Θεία Χάρης, κλείνουμε την καρδιά μας από το Χριστό και ό,τι αρχικά «κερδίζουμε» γρήγορα το ξαναχάνουμε.
- **Υπακοή.** Η πλήρης υπακοή, σύμφωνα με το γέροντα επιφέρει την ταπείνωση που είναι η αρχή όλων των καλών. «Να υπακούμε και όταν αδικούμε, γιατί ο Θεός ανταποδίδει την υπομονή στην αδικία» συχνά έλεγε. «Σήμερα όλοι είναι ανυπόμονοι, οι υπομονετικοί όμως σύμφωνα με το Χριστό θα κερδίσουν την βασιλεία των ουρανών», κατέληγε.
- **Προφητείες.** Ο Γέροντας πραγματοποίησε και αρκετές προφητείες. Οι περισσότερες από αυτές αφορούσαν τα τεκταινόμενα που έχουν να κάνουν με την Κωνσταντινούπολη, επεξηγήσεις πάνω στις προφητείες του Κοσμά του Αιτωλού αλλά και περί Αντιχρίστου.

- “...Όσο περισσότερο ζει κανείς τη κοσμική ζωή, τόσο περισσότερο άγχος κερδίζει.
- Μόνο κοντά στο Χριστό κανείς ξεκουράζεται, γιατί ο άνθρωπος είναι πλασμένος για το Θεό!
- “...Η καρδιά καθαρίζει με δάκρυα και αναστεναγμούς. Ένας αναστεναγμός με πόνο ψυχής ισοδυναμεί με δυο κουβάδες δάκρυα...”
- “...Ο Θεός παρακολουθεί τη καρδιά μας και ελέγχει το περιεχόμενό της. Να εξετάζουμε συνεχώς τον εαυτό μας, να μετανοούμε για το παρελθόν και να φοβόμαστε τις αδυναμίες μας. Να μην χάνουμε όμως την ελπίδα της σωτηρίας μας...”
- “...Ρίξτε το μεγαλύτερο βάρος του αγώνα σας στη Προσευχή, γιατί αυτή μας κρατάει σε επαφή με το Θεό και η επαφή αυτή πρέπει να είναι συνεχής...”
- “...Εκείνος που αγωνίζεται πολύ καιρό και δε βλέπει πνευματική πρόοδο, έχει υπερηφάνεια και εγωισμό. Πνευματική πρόοδος υπάρχει εκεί που υπάρχει πολλή ταπείνωση...”
- “...Ποτέ να μην κατακρίνουμε. Όταν βλέπουμε κάποιον να πέφτει στην αμαρτία, να κλαίμε και να παρακαλάμε το Θεό να τον συγχωρέσει...”

- “...Εκείνος που βοηθά τον πλησίον του, λαμβάνει βοήθεια από το Θεό.
- Εκείνος που κατηγορεί τον συνάνθρωπό του με φθόνο, έχει κατήγορό του το Θεό...”
- “...Ποιός ενδιαφέρεται σήμερα για τον άλλο; Κανείς. Όλοι ενδιαφερόμαστε για τον εαυτό μας, για τον άλλο τίποτα. Γι’αυτό θα δώσουμε λόγο. Γιατί ο Θεός που είναι όλος αγάπη δε θα μας συγχωρέσει αυτή την αδιαφορία για τον πλησίον μας...”
- “...Δώστε εξ’ ολοκλήρου τη καρδιά σας στο Θεό, όχι στο κόσμο. Εκείνος που έχει δ’ώσει τη καρδιά του στο κόσμο, είναι εχθρός του Θεού...”
- “...Ο άνθρωπος που κινείται από το συμφέρον του μόνο, είναι άχρηστος άνθρωπος...”
- “...Μην έχουμε εμπιστοσύνη στον εαυτό μας. Η αυτοπεποίθηση είναι μέγα εμπόδιο στη Θεία Χάρη. Εμπιστοσύνη απόλυτη να έχουμε μόνο στο Θεό. Όταν εμείς εναποθέτουμε τα πάντα σε αυτόν, ο Θεός υποχρεώνεται να μας βοηθήσει...”
- “...Να ζείτε σε διαρκή δοξολογία και ευχαριστία προς τον Θεό, διότι μεγαλύτερη αμαρτία είναι η αχαριστία και μεγαλύτερος αμαρτωλός ο αχάριστος...”

ΤΟ ΟΣΙΑΚΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ

- Τον Νοέμβριο του 1993 ο γέρον Παΐσιος βγαίνει για τελευταία φορά από το Όρος και πηγαίνει στη Σουρωτή, στο Ησυχαστήριο του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου για τη γιορτή του Αγίου Αρσενίου (10 Νοεμβρίου).
- Εκεί μένει για λίγες μέρες και ενώ ετοιμάζεται να φύγει, ασθενεί και μεταφέρεται στο Θεαγένειο, όπου του γίνεται διάγνωση για όγκο στο παχύ έντερο. Στις 4 Φεβρουαρίου του 1994 ο γέροντας χειρουργείται.
- Από τότε ξεκινά ένας οσιακός αγώνας που ο γέροντας δέχεται καρτερικά και με υπομονή χωρίς να επιζητεί τη φροντίδα και τα φάρμακα.

- Τη Δευτέρα 11 Ιουλίου (γιορτή της Αγίας Ευφημίας) ο γέροντας κοινώνησε για τελευταία φορά γονατιστός μπροστά στο κρεβάτι του.
- Τελικά την Τρίτη 12 Ιουλίου 1994 (με το νέο ημερολόγιο) και ώρα 11:30 το βράδυ την ησυχία τάραξε μια δυνατή βροντή! Κατόπιν με συνεχείς αστραπές φωτιζόταν όλο το Άγιον Όρος.
- Το απόγευμα έγινε γνωστό ότι ο γέροντας σε ηλικία 70 ετών είχε περάσει πια στην αιωνιότητα.

ΑΓΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ

- Ο Γέροντας Παΐσιος κοιμήθηκε στις 12 Ιουλίου 1994 μ.Χ. και αναπαύεται στο Ησυχαστήριο του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου του Αγίου Αρσενίου του Καππαδόκου στη Σουρωτή Θεσσαλονίκης.
- Η Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, αποφάσισε ομόφωνα την Τρίτη 13 Φεβρουαρίου 2015, την αγιοκατάταξη του μακαριστού Παΐσιου.

ΘΑΥΜΑΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΗ του αγίου γέροντα ΠΑΙΣΙΟΥ

- Ο Γέροντας δεν έπαυσε να βοηθά τους ανθρώπους και μετά την κοίμηση του. Οι άνθρωποι καταφεύγουν στον Γέροντα και ζητούν τις πρεσβείες του, επειδή πιστεύουν στην αγιότητά του.

Ο τάφος του έγινε πανορθόδοξο προσκύνημα. Έχει πολλή ευλογία και χάρη.

Συγκεντρώνει τους πονεμένους και παρηγορεί τους θλιμμένους. Θεραπεύονται ασθενείς και γίνονται πολλά θαύματα.

Και το Κελλάκι του στο Άγιον Όρος έγινε επίσης προσκύνημα.

Καθημερινά περνούν επισκέπτες που είχαν γνωρίσει τον Γέροντα και ευεργετήθηκαν, για να τον ευχαριστήσουν ή άλλοι για να δουν που ζούσε.

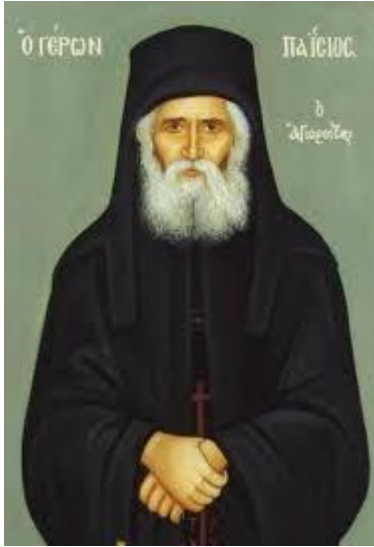
Ιδιαίτερως θεραπεύει καρκινοπαθείς και δαιμονισμένους.

Εμφανίζεται και σώζει πολλούς από τροχαία δυστυχήματα.

Πολλοί ασθενείς τον είδαν μέσα στα Νοσοκομεία.

Διάφορα προσωπικά του αντικείμενα θαυματουργούν και εκπέμπουν άρρητη ευωδία.

- Το χάρισμα της ευωδίας και μετά την κοίμηση του Γέροντα δεν εξαφανίστηκε. Πολλοί αισθάνονται ευωδία, όταν προσκυνούν τον τάφο του, όταν επισκέπτονται το κελί του στο Άγιον Όρος, ή άλλοι αισθάνονται ευωδία εξερχόμενη από προσωπικά αντικείμενα ή ρούχα του.

- Το σπουδαιότερο όλων και παρακαταθήκη για τους νεότερους ανθρώπους, είναι ότι πολλοί νέοι της εποχής μας αξιώθηκαν να ζήσουν από κοντά έναν σύγχρονο μεγάλο Άγιο της εκκλησίας μας που δίδαξε την απλότητα, την αγάπη, την ταπείνωση, την προσφορά και την καλοσύνη μεταφέροντας σε όλο τον κόσμο δια του παραδείγματος της ζωής του τα λόγια και τις εντολές του Χριστού μας για τον τρόπο που θα πρέπει να ζούμε στη γη, ώστε να αξιωθούμε του Παραδείσου Του.
- Οι ευλογίες και η προστασία του γέροντος άς είναι τα «εφόδια» για να πορευθούμε με υπευθυνότητα και συνέπεια στη ζωή μας !!!

3^ο Γενικό Λύκειο ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Σας ευχαριστούμε για την προσοχή σας!